

סח:

תורה אור

מי שאחזו פרק שביעי גיטין

מסורת הש"ס

16 בני הערוך ערך משה
תורהו, 17 סי' נג
לשמה 18 נעמי וסי' נג
לפניה 19 מ"ד, 20
וכתיב וזה, 21 סנהדרין
כ"ה, 22 מגילת יח,
23 ונערוך עין חלף פי'
24 ונערוך עין חלף פי'
25 ר"ל עין חלף פי'
לשמה 26 עין חלף פי'
רש"ל 27 ונערוך עין חלף פי'

גיליון הש"ס

רש"י ר"ה יב"א פ"ג
ע"ב וכן בחולין דף ק"ה
פ"ג כ"ך רמב"ם א"נ"ל:

לענין רש"י

קאלני'ש וקלני'ש
ג"כ ועל קל
ספ"ל י"ד צפ"ה
בירושלמי קומל (פ"ח)
רוס"ל (רוש"י) ור"ה

מוסף רש"י

והד אמר בגדול עילוי
וספר עה"ת (כ"ג)
פ"ג פ"ג ר"ב ה"א
מקד"ה ה"א מקד"ה של
פ"ג וזוה"ל ע"ה ח"א
קד"ה וזה ח"א ח"א
(ויק"ד פ' ח"א) וזה
מקד"ה שפ"ה ה"א ח"א
פ"ג ח"א
והד"ו וזוה"ל ח"א ח"א
למסמ"ה (פ"ג)

בצנא קמא (דף פ:) מלך מרע ניהמה שמואל: הוה קאי לחודי.
שלמה אלל לשמדאי: כסועפות ראס לו. להקדוש ברוך הוא יש לו
תועפות ראמיס למשלמתו וליפדע פורענות בשלימותו: מאי רבוייכו.
ששמתם הקב"ה נכס: עוקפך. טעמתו היה שם חקוק עליה:
ספקי. דמחו: גונדו. לבשו.
וכנאיורי טהרות דרבי האילו ראימי
קודו מקד"ה של מרס לשמות מיס
(סועה דף ג:) לא סריך. אינו
נדבק לומר דבר אחד של טעות כל
הימים שזה אומר הייתי מלך ואינו
אומר דבר טעות אחרת: דדקו
בכרעיס. שרגליו של עד דומות לשל
מרגוליס: כמוקי קאסי. אינו נא
לשכס יקף אלל צאנפיללות
קאלני'ש נלע"ו: מלך והדיוט.
היה שלמה לא חור שזכ למלכותו:
לדמא דרישא. חולי ככך הרלש
בנא מחמת דס: שורכינא. מין
אחז כדלמרינן בראש השנה (דף
ג.) תלשור שורכינא: ונינא.
ערבה: ואסא דרא. הדס נח:
חילפא. לפספס ען ששמו פופלי'ר:
ומילפי ימא. גירופל'ס: ונינא.
מין עשכ: ורדא. רוס"א:
דקאי כחד דרא. כל עלין שלו
מזל אחד זה למעלה מזה: ללליסא.
כאז ח"י הרלש: כוואל סיורא.
נדינר של כסף כרוף ישמענו:
לפאי ניסא דכאיני ליה. שזוכ
הדס על ח"י הרלש ששס ככאז:
ולילי'ש. למרגולא שחוט:
כסיפי דכבא. כמחוזת הפסח:
לכרוקמי

איחננא ליה. למשך מעליו שלל יחוף זו: כפא לקומסיס. לנד אחר
ואיסתלק עוני כמפיו מן הבית: ולשון רכס כשכר גרס. על ידי
לשון רכס שמנה מענה רך בשברה ענמי: אסקי. העלהו להטותו
אל הדקן: רויא. שיכור: אסקי. אל הדקן: חוה הדווסא דסוו
מחדי ליה. ראה הנכנס כלה שהיו
מנדין בשמחה מלד: אנסיס מסיפא.
שמה הרבה: נגידו מיכלא מיניס.
משטו ידיכס מלהאכילו כי אס מעט:
קניא. קניס: דמסימן ליה אשכועסיס.
מחמינו בשבעות כשנבע לו להחזירו
לו: דליס כפו ישוב. של זרעיס
וילגנות להמפרנס סס: ופקע טורא.
שם זרע האלנות וגדלים אלנות של
ומתפרנס מהס: בדקו קניא.
בדקו עד שהיו בקיאוין היכן יש קן
של דוכיפת דהוא מרגולא כרא:
ווינא. זוכיפת כתי שיראה את
בניו ולא יוכל ליכנס אלס ויהא נרין
לשמיר לבקע הזוכיפת: רמא כיה.
שלומו של שלמה קנא: חנק נפשיס.
המרגולא: אסקיסי. מה שחשט
לו: וכעא מינער ליכס קטן. עד
שיכא שמי שערות ויהא רלוי
לחלילה וידוע היה זה שעמדה
להמתין שלש עשרה שנה: שכס
יומי ליה ליה. אינו בטוח לחיות
שבעה ימים שמה למטר ימות:
אכי גוא. מחמיו היה אומר גדול
זה וכסף עמוון: סרמיס נביס.
איחר אללו שלמה לשמדאי. מרע
בשון ארמי איחור כדלמרינן

1. בארץ אפים ישתה
קצין ולשון רכה תשבר
גרם. משלי כה טו
2. אל מוציא ממצרם
המועפת ראם לו יאכל
גוים צדו ועצמותיהם
יגרם וחציו ישיחין:
במדבר כו ח
3. מה יתרון לאדם בכל
עמלו ישעמל תחת
השמש: קהלת א ג
4. וכל אשר שאלו עיני
לא אצלויה מהם לא
קנעתי את לבי מכל
שמחה כי לבי ישמח מכל
עמלי וזה היה חלק
מכל עמלי: קהלת ב י
5. אני קהלת הייתי חלק
על ישראל בירושלם:
קהלת א ב
6. הנה מקומו של שלמה
ששים גברים קבוב לה
מגברי ישךאל. כלם
אחיו ירבו מלמדו
מלחמה איש חרבו על
ירכו פסח כלילוח:
שיר השירים ג 1-2

לא מסיר לי לשרא דימא מסיר ליה ולא יחיב ליה אלא לתרגולא ברא דמהימן ליה אשבעותיה ומאי עבד ביה
ממטי ליה למיורי דלית בהו ישוב ומנה לה אישינא דטורא ופקע טורא ומנקיט מייתי ביורגי מאילני ושירי התם
והוי ישוב והיינו דמתרגמינן נגר טורא בדקו קניא דתרגולא ברא דאית ליה בני וחפיה לקינה וגינתא
חיותי כי אתא בעי למיעל ולא מצי אול אייתי שמירא ואותביה עלויה רמא ביה קלא שדייה שקליה אול
חנק נפשיה אשבעותיה אמר ליה בניהו מאי טעמא כי חיותיה להווא סמיא דהוה קא טעי באורחא אסקיתיה
לאורחיה אמר ליה מכרוי עליה ברקיעא דצדיק גמור הוא ומאן דעבד ליה ניהא נפשיה זכי לעלמא דאתי ומאי
טעמא כי חיותיה להווא רויא דקטעי באורחא אסקיתיה לאורחיה א"ל מכרוי עליה ברקיעא דרשע גמור הוא
ועבדי ליה ניהא נפשיה כי היכי דליבליה לעלמא מאי טעמא כי חיותיה להווא חדוואת בכית אמר ליה בעי
מימת גברא בגו תלתין יומין ובעיא מינטר ליבם קטן תליסרי שנין מאי טעמא כי שמעתייה להווא גברא
דאמר ליה לאושכפא עביד לי מסאני לשב שנין אחיבת אמר ליה הווא שבעה יומי לית ליה מסאנו לשב
שנין בעי מ"ט כי חיותיה להווא קסמא דהוה קסיס אחיבת אמר ליה דהוה יתיב אכי גזא דמלכא לקסום מאי
דאיכא תותיה 16 תרחיה גביה עד דבנייה לבית המקדש יומא חד הוה קאי לחודיה אמר ליה כתיב 2 כתועפות
ראם לו ואמרינן כתועפות אלו מלאכי השרת ראם אלו השדים מאי רבותייכו מינן א"ל שקול שושילתא מינאי
והב לי עיוקתך ואחוי לך רבותאי שקליה לשושילתא מיניה ויהיב ליה עיוקתיה 17 בלעיה אותביה לחוד גפיה
ברקיעא ולחד גפיה בארעא פתיקה ארבע מאה פרסי על ההיא שעתא אמר שלמה 3 מה יתרון לאדם בכל
עמלו שיעמול תחת השמש 18 וזה היה חלקי מכל עמלי 19 מאי וזה רב ושמואל חד אמר מקלו וחד אמר גונדו
היה מחור על הפתחים כל היכא דמטא אמר 20 אני קהלת הייתי מלך על ישראל בירושלים כי מטא גבי סנהדרין
אמרו רבנן מכדי שוטה כהדא מילחא לא סריך מאי האי אמרו ליה לבניהו קא בעי לך מלכא לגביה אמר להו
לא שלחו להו למלכוואת קאתי מלכא לגבייכו שלחו להו אין קאתי שלחו להו בידקו בברעיה שלחו להו
במוקי קאתי וקא תבע להו בנידותיהו וקא תבע לה גמי לבת שבע אימיה אתויה לשלמה והבו ליה עוקתא
ושושילתא דחקוק עליה שם כי עייל חוייה פרח ואפילו הכי הוה ליה כיעותא מיניה והיינו דכתיב 6 הנה מטתו
שלשלמה ששים גבורים סביב לה מגבורי ישראל כולם אחויו חרב מלומדי מלחמה איש חרבו על יריכו מפרח
כלילות 10 רב ושמואל חד אמר מלך והדיוט וחד אמר מלך והדיוט ומלך: לדמא דרישא ליתי שורכינא וכינא ואסא
דרא וזיתא וחילפי 11 וחילפי דימא ויכלא ולישלוקינהו כהדי הרדי ולגולל תלת מאה כסי אהאי גיסא דרישא ותלת
מאה כסי אהאי גיסא דרישא ואי לא ליתי ורדא חוורא דקאי בחד דרא ולישלקיה ולגמול שיתין כסי אהאי גיסא
דרישא ושיתין כסי אהאי גיסא דרישא לצליחתא ליתי תרגולא ברא ולישחטיה כוואל חוורא אהווא גיסא
דכיבי ליה וגודרה מדמיה דלא לסמניהו לעיניה וליתלייה כסיפא דבבא דכי עייל חיף ביה וכי נפק חיף ביה
לברוקתי